

Jökull Logi Hjartarsons tale ved gymnasieelevernes klimademonstration

Taler

Jökull Logi Hjartarson
Gymnasieelev

Dato

23. februar 2026

Sted

Bygningen Vejle - Ved Anlægget
14B, 7100 Vejle

1 Det er svært at holde en tale om klimaet.

Ikke kun fordi det er et stort og tungt emne, og ikke kun fordi tallene er skræmmende, og fremtiden nogle gange kan føles usikker, men også fordi det er
5 svært at sige noget, I ikke allerede har hørt en million gange før.

Vi står her stadig i dag, og gentager os selv. Endnu en gang.

Vi gentager de samme advarsler. Råber de samme krav. Stadigvæk, med det
10 samme håb.

Og nogle gange tænker jeg på det der med, at hvis man siger et ord igen og igen og igen, så begynder det langsomt at miste sin betydning. Det begynder at lyde fremmed. Hult. Som en lyd uden indhold.
15

Sådan har jeg det med ordet klimahandling.

Klimahandling.

20 Det plejede at lyde som et løfte.

Som noget, der betød, at vi var villige til at ændre kurs.

Villige til at gøre op med det, der ødelægger vores fælles fremtid.
25

Villige til at vælge noget andet.

Men når jeg hører det i dag, kan jeg ikke lade være med at spørge mig selv:

30

Hvad betyder det egentlig længere?

For i 2015 stod verdens ledere sammen under FN og lovede os, at nu skulle det
være anderledes. De vedtog verdensmålene. De underskrev Parisaftalen. De
35 sagde, at nu havde vi forstået alvoren, og at nu ville vi handle, ikke i morgen,
ikke på et tidspunkt, men nu.

Vi fik 15 år, til at opnå de mål.

40 Nu er der gået næsten 11.

Og når vi ser os omkring i dag, er det svært ikke at spørge:

Hvor er den handling, vi blev lovet?

45

For selv her i Danmark, et land der elsker at kalde sig selv grønt og progressivt,
50 fortsætter vi med at pumpe olie og gas op af jorden, som om vi stadig havde
uendelig tid, som om vi stadig havde råd til at vente.

Virksomheder som Mærsk fortsætter med at udlede millioner af ton CO₂ hvert
eneste år, mens de opererer i et system, der er bygget til at beskytte deres profit,
55 ikke vores fremtid.

Og imens bliver der lavet aftaler. Store aftaler. Flotte aftaler. Aftaler som Grøn
Trepert, hvor man taler om balance og hensyn og kompromiser.

60 Men der findes bare også nogle ting, man ikke kan indgå kompromiser med.

Man kan ikke forhandle med naturens grænser.

Man kan ikke stemme sig ud af fysikkens love.

65

Man kan ikke udskyde konsekvenserne til en anden generation, uden at den
generation en dag står op og spørger hvorfor.

70 Og det er der, vi står nu.

For man siger, at unge er fremtiden.

At det er os, der skal indtage verden en dag.

75

Men hvis det er vores fremtid, hvorfor er det så deres beslutninger?

Hvorfor er det dem, der har magten til at forme den verden, vi skal leve i?

80 Det er dem, der får valget.

Men det er jo os, der lever med konsekvensen.

Det er os, der skal bygge vores liv på fundamentet af deres beslutninger.

85

Os, der skal forklare vores børn, hvorfor man vidste, hvad der var ved at ske, og alligevel ikke gjorde nok.

Og det er en mærkelig følelse, at vokse op i en verden, hvor man hele tiden får at
90 vide, at man er vigtig, at man er fremtiden, at man er håbet, og samtidig se, at de beslutninger, der betyder mest, bliver truffet, som om vores fremtid bare er en sekundær prioritet. En "hvis der er tid og overskud, kan vi fokusere på de unge og på klimaet."

95 Men der er også noget andet, vi skal huske.

For systemer er ikke naturkræfter.

De er ikke skrevet i stjernerne.

100

De er skabt af mennesker.

105

Og det betyder, at de kan ændres af mennesker.

Af mennesker, der organiserer sig.
110 Af mennesker, der siger fra.
Af mennesker, der nægter at acceptere, at det normale også er det rigtige.
115 For sandheden er, at klimaødelæggelsen trives i stilhed.
Den trives, når vi tror, vi er alene.
Den trives, når vi bliver hjemme.
120 Den trives, når vi bliver ved med at vente på, at nogen andre gør noget først.
Den trives i stilhed.
125 Så lad os skrue op for støjen.
Lad os være de stemmer, der ikke kan ignoreres.
Lad os være dem, der nægter at lade klimahandling forblive et tomt ord.
130 For hver gang vi møder op, viser vi, at vi er her.
Hver gang vi organiserer os, viser vi, at vi ikke har tænkt os at forsvinde.
135 Hver gang vi siger fra, er vi med til at skabe en ny kultur.
En kultur, hvor klimaet ikke er et kompromis.
Ikke en forhandling.
140 Ikke et spørgsmål om, hvad der er politisk belejligt.
Men et spørgsmål om, hvad der er nødvendigt.
145 For forandring begynder ikke med magten.

Den begynder med mennesker.

150 Og den begynder altid det samme sted.

Med nogen, der beslutter sig for, at nok er nok.

155

Så lad os være dem.

Lad os stå sammen.

160

Lad os organisere os.

Og lad os skrue op for støjen.

165 Tusind tak for ordet.

Kilde

170 Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

175 Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jokull-logi-hjartarsons-tale-ved-gymnasieelevernes-klimademonstration>

180